

pmanēs et successiuus sicut tactū est in pmo notabili nō tñ de tali pmanēcia est h ad ppositū qz hic capit res pmanēs solū p illō cur esse acqritur in instanti. Ad qntū dicitur licet idē ens materialē sit p̄senti et p̄teriti tempis nō tñ idē formalit et ideo nō oportet q affirmatiua de p̄senti semp ponat affirmatiuā de tā de p̄terito et futuro.

De infinito.

Postq̄ autē supius determinauit de infinito et desinit. Hic p̄sequēter vult determinare de infinito. Et ratio ordinis est quia desinit potissime significat finem rei ex eo q̄ significat definitionem eius infinitum vero designat priuariue finem rei. eo q̄ significat carentiam rei. sicut patet ex vi nominis. Infinitum em̄ dicitur ab in qd̄ est non et finitum quasi sine fine p̄uariue. Quia habitus p̄cedit priuariationē ideo patet ordo. Sciendū p̄tio q̄ vt dicit philosophus tertio philosophorum. infinitū quinq̄ modis dicitur. Primo modo dicitur negatiue scilicet q̄ non potest p̄transiri. et sic not̄ dicitur infinita respectu visus. Secundo modo dicitur infinitum q̄ quantum est de se potest p̄transiri non tamen ab hōie p̄pter impedimentum et sic profunditas maris dicitur quoddam infinitū. Tertio modo dicitur infinitum p̄pter eius transitū inconsumabilem ratione extensionis vt si esset aliqua magnitudo non habens terminos illa diceretur infinitū. Quarto dicitur infinitum fm̄ diuisionem vt in magnitudinibus. Quinto dicitur infinitum per appositionē vt in numero aut in vtroq̄ vt in tempore. Sciendum secundo q̄ petrus hispanus illos quinq̄ modos i duas diffiniciones reducit quarum prima est. q̄ infinitum quando q̄ sumitur negatiue et est illud quod ē infinitum nec ap̄tum natum est finiri vt punctus vel reus. Alio modo capitur priuariue et est illud quod nō est finitū

aptū tamen finiri. vt motus et tale est triplex scilicet infinitum p̄ appositionem vt numerus quia dato quocumq̄ numero adhuc p̄t dari maior. et inde finitū p̄ diuisionem tñ vt in cōtinuis qz dato q̄ cuiq̄ p̄tinuo illud ē diuisibile in infinitū diuidēdo in p̄tes eiusdē quantitatē. In finitū p̄ appositionē et diffinicionem sicut vt p̄s. Tempus em̄ quo ad appōzē ē priuatiuum et infinitū et q̄ ad diffinicionē est numerus motus. Sc̄da distinctio de infinito q̄ distinguitur oēs modi p̄cedēns ē q̄ dicit infinitū in actu q̄ est quātū nō determinatū vt magnitudo carēs terminis. Aliud est infinitū q̄ ad nos vt p̄ profunditas maris. Sciendū tertio q̄ dicitur in textu q̄ infinitū vt hic sumit̄ adhuc sumit̄ duobus modis. Vno modo significatiue et cathegoretice et sic est terminus significas quantitatē rei vt cū dicitur mundus ē infinitus. infinitū est albi et sic est nomē substantiuū. Alio modo capitur sine cathegoretice nō put̄ dicit̄ q̄ quantitatē rei sicut put̄ dicit̄ qualis se h̄z subiectū in ordine ad p̄dicatū et sic est nomē adiectiuū nec significat re subiectibile sicut diuisionē subiecti et signū distributū positiū in subiecto facit terminū cōz sequēte stare p̄fuse nō tamē mobiliter qz leḡ supponat p̄ quolibet suo supposito nō tñ valet sub eo d̄sc̄sus. Sciendū quarto q̄ p̄positio de infinito cathegoretice capro eadē exponitur vna copulatiua cuius vna pars affirmat p̄dicatū de subiecto sumpto p̄ aliquo p̄tinuo vel discreto et sc̄da negat p̄dicatū inesse tali subiecto fm̄ determinatā quantitatē vt ista in finitū hōies currūt sic exposit̄ aliqui hōies currūt et nō tot quin plures currūt. Sz ille de infinito significatiue capro exponitur p̄ vna copulatiuā cuius p̄ma pars affirmat p̄dicatū de subiecto et sc̄da negat finitū q̄ritatē vt h̄ linea ē infinita sic exposit̄ linea ē q̄tra et n̄ h̄z finitū sue q̄ritatē et h̄ itelligēd̄ si infinitū sit i p̄dicato